

EL NOTICIARI

Directe a l'ànima

EVA PIQUER

Això que ningú no és profeta a la seva terra és una veritat a mitges, d'aquelles que només invoquem quan, en efecte, parlem d'algú que no és profeta a la seva terra. Ve a ser el mateix que passa amb la fàtica llei de Murphy: no hi pensem quan totes ens pomen, sinó quan la torrada de l'esmorzar ens cau a terra per la banda de la mantega. I, en conseqüència, deduïm que el tal Murphy tenia més raó que un sant quan deia que les torrades sempre cauen a terra per la banda de la mantega. Si passéssim la nostra percepció subjectiva pel sedàs de l'estadística, comprovaríem que la meitat de les vegades tenim sort i la mantega dóna l'esquena al terra. Però la llei de Murphy té fama universal justament perquè ens la creiem al marge de càlculs estadístics.

Hi ha escriptors, i tant que sí, que són profetes a casa seva. N'hi ha d'altres, en canvi, que justifiquen la dita. És el cas de James Purdy (Ohio, 1923), un nord-americà resident a Nova York que és pràcticament desconegut pel públic del seu país. El seu vint-i-sisè llibre acaba d'aparèixer a Gran Bretanya, però encara no ha trobat editor als Estats Units. Es titula *Gertrude of Stony Island Avenue* i ha deixat de ser inèdit gràcies a l'editorial britànica Peter Owen. Posats a especular, sembla més probable que en surti abans la traducció catalana que no pas que algú s'arrisqui a treure'n al carrer l'edició nord-americana.

I això que James Purdy pot presu-

JEROME CHARYN RECLAMAVA EL RECONeixEMENT I EL PREMI PULITZER PER A JAMES PURDY

FRANCESC MELCION

mir d'un catàleg d'admiradors envejable. Han cantat les excel·lències de la seva obra gent com Tennessee Williams, Paul i Jane Bowles, Langston Hughes, Thornton Wilder, Dorothy Parker, Katherine Anne Porter, George Steiner, Terry Southern i Angus Wilson, entre d'altres.

"Purdy és un escriptor sense rivals, però no encaixa amb els interessos de cap grup de poder", afirma Gore Vidal. I afegeix, en declaracions a la revista *Vanity Fair*: "Els cercles literaris americans són tan sectaris, tan hipercrítics, tan estrets de mires, tan estúpids... callo, que sóc a punt de

quedar-me sense eufemismes". Segons Vidal, Purdy és "un autèntic geni."

Tennessee Williams va posar James Purdy sobre el pedestal després de llegir 63: *Dream Palace*, un recull de narracions que data del 1956. Williams, fins i tot, va enviar una carta a un amic comú on manifestava el seu desig de conèixer personalment Purdy. Així mateix, Gore Vidal i Paul Bowles van intercanviar opinions escrites sobre la captivadora prosa de James Purdy durant els anys setanta i vuitanta.

Bowles va quedar gratament im-

pressionat amb la lectura de *Narrow Rooms*, un llibre que Edicions 62 va publicar fa nou anys en català amb el títol de *Cambres estretes*, traduït per Jordi Arbonès. "És de dordre que la traducció catalana, molt en la línia de l'escola Pedroló i massa servil amb la sintaxi de l'original, no estigui a l'altura", va lamentar aleshores Ferran Toutain en una crítica publicada al *Diari de Barcelona*. El segon llibre de Purdy que ha vist la llum en la nostra llengua és *El Papa Llop i deu contes més*, editat per Proa el 1996 i traduït, precisament, per Ferran Toutain.

A la introducció de la novel·la *In a Shallow Grave* (1976), l'autor de gènere negre Jerome Charyn el defensava. "James Purdy és el proscrit de la narrativa americana. Els crítics el tracten com si hagués nascut en una colònia de leprosos. Essent com és un dels millors escriptors que tenim, ¿on és el reconeixement que mereix? Encara no li han donat el premi Pulitzer", constatava amb disgust Charyn.

Els llibres de Purdy no et deixen indiferent. Despertien passió o odi, els agafes o els deixes. "Jo no escric per a ningú, escric directament per a l'ànima", explica l'escriptor des del seu refugi de Brooklyn, quan se li pregunta per la marginació que pateix als Estats Units. "És un escàndol que no trobi editor al seu propi país", opina la poeta i crítica Fran Lebowitz. "Un escàndol -repeteix-. Publicar l'obra de James Purdy hauria de ser una obligació de tot editor. Si no ho fan, és millor que es dediquin a vendre sabates."